

РЕШЕНИЕ

№ 3266

гр. София, 26.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 27.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **77** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

6

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.118, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на В. инженеринг О.,[ЕИК] срещу Решение № 1040-21-628 от 02.12.2019 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ)-С.-град, с което е оставена без уважение жалба на дружеството срещу разпореждане № 23779 от 01.11.2019г., издадено от длъжностно лице по чл. 60, ал.1 от КСО, с което е призната за трудова злополуката, настъпила с О. Ю. Ю. – здравословно увреждане/остра дихателна недостатъчност, асфикция от притискане на туловището/, станало на 12.09.2019 г. на строителен обект - „Жилищни сгради с индивидуални жилища, прилежащата им площадкова инфраструктура, вертикална планировка и озеленяване в УПИ III-4242, кв.59, м.О. круша, [населено място], СО-район П.” изкоп на битов канал с дълбочина около 2,60 м при клон 104, участък 1 в посока от шахта СРШ 107 към шахта РШ 126.

Жалбоподателят поддържа, че обжалваното Решение № 1040-21-628 от 02.12.2019 г на директор на ТП на НОИ С. - град е незаконосъобразно и неправилно, като издадено в противоречие с процесуалния и материалния закон. Твърди, че същото е издадено при неправилен, непълен и едностранен анализ на събраните в хода на административното производство доказателства. Изтъква, че административният орган не е обсъдил и не е взел предвид аргументите изложени във

възражение, депозирано от дружеството. Жалбоподателят твърди, че при проверката извършена на място е установено, че изкопът е бил укрепен и това дали има или няма ограждения е ирелавантно за настъпилата злополука. Счита, че работодателят е изпълнил всички свои задължения, произтичащи от разпоредбата на чл. 127, ал.1 от КТ, като е осигурил здравословни и безопасни условия на труд. От друга страна изтъква, че работникът не е спазил императивно установените правила съгласно чл. 126, т.6 от КТ и чл. 33 на ЗЗБУТ. Направено е искане да се отмени обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане като неправилно и незаконосъобразно. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. П. поддържа жалбата, по изложените в същата съображения, както и направените искания.

Ответникът - директор на ТП на НОИ-С., редовно призован, се представлява от юрк. А., която изразява становище за неоснователност на жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни – Д. Е. Ю. и Н. О. Ю. – редовно уведомени чрез изпращане на пощенска пратка, получена на 16.04.2020 г. и от двете лично, не се явяват и не се представляват в съдебното заседание.

Административен съд София град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 19.09.2019 г. в ТП на НОИ С. град е подадена декларация вх. №851 от В. И. О. за претърпяна злополука от О. Ю. Ю. станала на 12.09.2019 г. на Строителен обект – „Жилищни сгради с индивидуални жилища, прилежащата им площадкова инфраструктура, вертикална планировка и озеленяване в УПИ 111-4242, кв.59, м.О. круша, [населено място], СО - район П.“, изкоп на битов канал с дълбочина около 2,60 м при клон 104, участък 1 в посока от шахта СРШ 107 към шахта РШ 126, по която декларация е открито досие №23779. Към декларацията са събрани следните писмени доказателства: Декларация за трудова злополука с вх. № 851 от 19.09.2019 г.; Протокол за трудова злополука №003/13.09.2019 г. за разследване на злополуката от осигурителя; писмени обяснения от Ю. Е. Т., З. Г. А. и А. М. М.; Договор за СМР между Л. Б. Е. и В. И. О. от 08.08.2019 г.; трудов договор №415/08.07.2014г.; Заповед №639/13.09.2019г. за прекратяване на трудов договор; длъжностна характеристика за длъжността „работник, строителство“; служебна бележка № 411/08.07.2014 г. за проведен начален инструктаж; копие на книгите за начален, периодичен и ежедневен инструктаж; Протокол за доброволно предаване на документи в Софийска градска прокуратура; Тематика за провеждане на периодичен инструктаж за 3-то тримесечие на 2019 г.; Инструкция за безопасна работа при полагане на канализационни системи в изкоп № 20; Карта за оценка на риска за длъжност „работник, строителство“; Споразумение за осигуряване на ЗБУТ и опазване на околната среда между Л. Б. Е. и В. И. О.; Съобщение за смърт № 614 от 15.09.2019 г. от УМБАЛ А. АД - С.; Препис-извлечение от Акт за смърт № 63/16.09.2019 г., съставен в [населено място], обл. С.; Удостоверение за наследници №13 от 19.09.2019 г.; Протокол за извършена проверка №ПР1930027 на Дирекция Инспекция по труда Софийска област.

Със заповед №1015-21-225 от 14.10.2019 г. на директора на ТП на НОИ С. град и на основание на чл.58 ал.1 от КСО е извършено разследване на злополуката и е съставен протокол №72/23.10.2019 г. за резултатите от извършеното разследване на трудовата злополука.

Протокол №72/23.10.2019 г. е връчен на 28.10.2019 г. на Д. А. представител на В. И. О. срещу подпис. Възражение по протокола е подадено в ТП на НОИ С. град на 04.11.2019 г.

Въз основа на документите, съдържащи се в досието, длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е постановило Разпореждане № 23779 от 01.11.2019 г. с което е приело деклариранията злополука за трудова.

От съставения протокол №72/23.10.2019 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката и събраните писмени доказателства е видно, че О. Ю. Ю. е претърпял инцидент на строителен обект „Жилищни сгради с индивидуални жилища, прилежащата им площадкова инфраструктура, вертикална планировка и озеленяване в УПИ 111-4242, кв.59, м.О. круша, [населено място], СО- район П.“, изкоп на битов канал с дълбочина около 2,60 м при клон 104, участък 1 в посока от шахта СРШ 107 към шахта РШ 126, който е довел до смъртта на пострадалия.

В деня на злополуката - 12.09.2019 г., съгласно декларацията за ТЗ работно време на О. Ю. е от 08:00 часа до 12:00 часа и от 13:00 часа до 17:00 часа. Осигурителят В. И. О., в качеството му на „Подизпълнител" по смисъла на §1, т.7 от Допълнителните разпоредби на Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /ДВ бр.37/2004 г./ съгласно договор за възлагане на СМР от 08.08.2019 г. между Л. Б. Е. и В. И. О. извършва строителни и монтажни работи на обекта „Жилищни сгради с индивидуални жилища, прилежащата им площадкова инфраструктура, вертикална планировка и озеленяване в УПИ III-4242, кв.59, м.О. круша, [населено място], СО-район П.", изкоп на битов канал с дълбочина около 2,60 м при клон 104, участък 1 в посока от шахта СРШ 107 към шахта РШ 126.

Във връзка с тази дейност, в деня на злополуката - 12.09.2019 г., по нареждане на техническия ръководител на обекта трима работници, на длъжност „работник, строителство“, а именно О. Ю. Ю., З. Г. А. и А. М. М. трябва да направят подравняване с лопати на пясъчната подложка в изкопа, направен от багера, за да може после да се положат тръби за канал. Според обясненията на З. Г. А. и А. М. М., изкопът е дълбок около 2,5 метра и има укрепления и място, откъдето се влиза и излиза от него.

След приключване на работата - подравняване на изкопа и поставяне на тръбите, около 14:55 часа, работниците тръгват да излизат от изкопа в последователност: З. Г. А., А. М. М. и О. Ю.. З. Г. А. се обажда на техническия ръководител, който трябва да извърши оглед на мястото преди насипването на обратния насип с пясък.

В 14:55 часа З. Г. А. и А. М. М., излизайки от изкопа чуват силен шум, обръщат се да видят какво става и виждат, че О. Ю. е затрупан изцяло от „ненадейно, неочаквано и непредвидено срутване на земни маси в изкопа“.

При излизането от изкопа О. Ю. Ю. е напуснал укрепления участък от изкопа като е останал в неукрепената му част, на дълбочина около 2,50 метра, при което се получава внезапно срутване на земна маса, която го затрупва и задушават.

С Разпореждане № 23779 от 01.11.2019 г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е прието, че претърпяната от О. Ю. Ю. злополука, довела до неговата смърт, е трудова злополука по чл.55, ал.1 от КСО.

Посоченото разпореждане е обжалвано в срока по чл. 117, ал. 2 КСО с жалба вх. № 5101-21-851#3/22.11.2019 г. С решение № 1040-21-628/02.12.2019 г. на директора на

ТП на НОИ С.-град - предмет на настоящия спор процесното разпореждане е потвърдено. Жалбата до съда е постъпила чрез административния орган с вх. № 1012-21-2306/19.12.2019 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима - подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, предвид датата на връчване на обжалваното решение (05.12.2019 г.), срещу акт, който подлежи на съдебен контрол съгласно чл. 118, ал. 1 КСО и от надлежна страна, по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-директора на ТП на НОИ С.-град, който съгласно разпоредбата на чл.117, ал.1, т.2, „г“ от КСО притежава материална и териториална компетентност да се произнесе по подадената жалба срещу разпореждане за признаване или непризнаване на злополуката за трудова. Решението отговаря на изискването за форма по чл.59, ал.2 от АПК, като е издадено в писмена форма, съдържа правни и фактически основания за издаването му и е подписано от неговия издател, с оглед на което съдът приема, че не са налице отменителните основания по чл. 146, т.1 и т.2 от АПК.

При издаването на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Решението и потвърденото с него разпореждане са издадени в съответствие с изискванията на чл.35 от АПК, след като са изяснени всички факти и обстоятелства във връзка с декларираната злополука и не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.146, т. 3 от АПК, представляващи основание за отмяна на оспорения административен акт.

Трудовата злополука като осигурен социален риск е легално определена в чл. 55, ал. 1 КСО и представлява всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. За да бъде приета злополуката за трудова е необходимо едновременно наличие на няколко предпоставки - внезапно увреждане на здравето (внезапно, външно неочаквано и непредвидимо еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло), злополуката да е станала с осигурено лице, функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето - това е връзката на увреждането с обичайните обстоятелства и условия, при които протича изпълнението на трудовата функция по трудовото правоотношение с работодателя, неблагоприятен резултат от увреждането - неработоспособност или смърт и причинна връзка - неблагоприятният резултат (неработоспособността, респективно смъртта) да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства, както и при нетравматични увреждания внезапното увреждане на здравето да е настъпило в резултат от извършваната работа.

Видно от съдържанието на изброените елементи на фактическия състав на разпоредбата законодателят е установил само обективни обстоятелства, които длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е задължено да изследва, без да е предвидено изясняване на субективното отношение на пострадалото лице.

В процесния случай, от декларацията за трудова злополука, от протокола за разследване на злополуката от осигурителя, от обясненията на Ю. Т., З. Г. и А. М., съобщение за смърт № 614 от 15.09.2019 г. от УМБАЛ А. АД-С. безспорно се установява, че на 12.09.2019 г. около 14:55ч. на строителен обект - „Жилищни сгради с индивидуални жилища, прилежащата им площадкова инфраструктура, вертикална планировка и озеленяване в УПИ III-4242, kw, 59, м. О. круша, [населено място], СО-район П.“ О. Ю. Ю. е претърпял инцидент, който е довел до смърт на пострадалия.

Инцидентът е настъпил през време и по повод на извършваната работа по трудовия му договор с В. инженеринг О. на мястото на работа, като в деня на злополуката пострадалият заедно със З. А. и А. М. са извършвали подравняване с лопати на пясъчна подложка в изкопа, направен от багер, за да могат да положат тръби за канал. Пострадалият е напуснал укрепения участък от изкопа като е останал в неукрепената му част, при което се е получило внезапно срутване на земна маса, която го затрупва и задушавя. Безспорно се установява и неблагоприятен резултат от инцидента – настъпила е смърт, което се потвърждава от Съобщение за смърт №614 от 15.09.2019 г. от УМБАЛ А. АД-С.. Към 12.09.2019 г. датата на злополуката, пострадалият е имал качеството на осигурено за всички социални рискове лице по смисъла на чл.4, ал.1, т.1, от КСО като работещ по трудов договор в предприятието на осигурителя В. И. О..

При така представената фактическа обстановка, по несъмнен начин се установява, че смъртта на лицето е вследствие на извършваната работа и по повод на нея. В този смисъл е налице функционална и причинна връзка между увреждането и изпълняваната от пострадалия работа.

Предвид изложеното, възраженията в настоящата жалба, че пострадалото лице – работник не е спазил императивно установените правила за безопасност на труд и твърденията, че работодателят е изпълнил всички свои задължения за осигуряване на здравословни и безопасни условия за труд са ирелевантни в административното производство по чл.60, ал.1 от КСО. Разпоредбата на чл.55, ал.1 от КСО изисква установяване на конкретно посочени обективни, а не субективни елементи. Същите могат да бъдат обект на разглеждане и доказване в производство по чл. 200 от Кодекса на труда, но не и в производствата по чл.60 и чл.117 от КСО.

Съгласно чл.55, ал.3 КСО не е налице трудова злополука, когато пострадалият умишлено е увредил здравето си. В случая от страна на жалбоподателя не са наведени доводи в тази насока. За да се приеме, че е налице хипотезата на цитираната норма е необходимо да са представени безспорни доказателства за наличие на умишъл, като по смисъла на цитираната разпоредба се касае за такъв, при който пострадалият не само е съзнавал характера на постъпката си и е предвиждал нейните последици, но едновременно с това е искал или допускал настъпването на тези последици. Наличието на умишъл следва да бъде доказано с всички допустими доказателствени средства. В конкретния случай нито по преписката, нито с настоящата жалба са ангажирани преки доказателства, които да установяват, че увреждането е предизвикано умишлено от пострадалия.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че правилно и законосъобразно длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 КСО въз основа на данните в досието за трудова злополука е приело, че претърпяното от О. Ю. Ю. на 12.09.2019 г. следва да се квалифицира като трудова злополука при условията на чл. 55, ал. 1 от КСО.

При така изяснената фактическа обстановка и с оглед цитираните приложими

правни норми, оспореното решение на директора на ТП на НОИ С.-град се явява законосъобразно и жалбата на В. инженеринг О., като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, в съответствие с нормата на чл. 143, ал. 4 АПК във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид фактическата и правна сложност на делото и осъществените от пълномощника на ответника процесуални действия, следва да бъде в минималния размер, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ – 100.00 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. И. О.,[ЕИК] срещу Решение № 1040-21-628 от 02.12.2019 г. на директора на ТП на НОИ-С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 23779 от 01.11.2019 г., издадено от длъжностно лице по чл. 60, ал.1 от КСО, с което е призната за трудова злополуката, настъпила с О. Ю. Ю. – здравословно увреждане/остра дихателна недостатъчност, асфикция от притискане на туловището/, станало на 12.09.2019 г. на строителен обект - „Жилищни сгради с индивидуални жилища, прилежащата им площадкова инфраструктура, вертикална планировка и озеленяване в УПИ III-4242, кв.59, м.О. круша, [населено място], СО-район П.“ изкоп на битов канал с дълбочина около 2,60 м при клон 104, участък 1 в посока от шахта СРШ 107 към шахта РШ 126.

ОСЪЖДА В. И. О.,[ЕИК] да заплати на Териториално поделение на Националния осигурителен институт - С.-град сума в размер на 100 лева, представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б..

Съдия: